

VELLET

Organ for Tumyrhaugens Vel

Nr. 2

Mai 1941

7. årg.

Jubileumslotteriet!

Først vil jeg takke redaktøren for avisen hvor ideen med lotteriet blev meddelt alle medlemmer. Avisen var neppe kommet ut før ideen slo godt an. Det bekrefter de forespørster jeg hittil har fått.

Styret har allerede gått igang med å samle gevinster. Vi har fått flere gaver; for å nevne den første et foto-apparat, og i begynnelsen av juni håper vi å ha gevinstfortegnelsen slik at vi kan gå igang å trykke lodder. Vi kan her vise vår takk til Tumyrhaugens Vel i anledning

jubileet, ved å yde vårt til at lotteriet blir vellykket. Vi har jo fremdeles flere oppgaver å utføre, men uten penger o. s. v. kan lite utrettes. Snart kommer våre forskjellige komiteer med sine ønsker og krav, og da er det hyggelig om man kan imøtekomme en del av disse. Vi husker også fra generalforsamlinger hvor vi ofte har hørt at budsjettet ikke strekker til o. s. v.

Styret tar fremdeles mot gaver, og tilslutt en appell til medlemmene: Agiter for jubileumslotteriet!

A. L.

„Tumyrhaugiaden 1941”

Telefonen kimer infernalsk; hvem pokker kan dette være? — Hallo, hvem der? Jo, det var Biefenberg, det var selve gubben som forlangte et eller annet av vellet i påsken, skivrenn eller noe i den smak. Vi to arme sjeler som oppdraget var havnet hos var Braunnstorph jr. og den beskjedne forfatter av denne artikkel. På gammel god norsk maner tok vi hverandre i hånden, og så til verket. Vi banket oss rundt peisen i Bårdstua, fyrte og fyrte for muligens å få tint op de hjerneceller som gjemte vår idrettsvitenskap, men nei, de cellene lykkedes det ikke å tine op. Derimot våknet inne i oss en lyst til å lage noe morsomt, noe som for en stakket stund kunde få

oss til å glemme den grå tid vi lever i. Altså måtte bli noe i retning av sirkus, maskerade, kostymorenn eller noe i den retning. Da vi begynte som det muligens vil være leserne bekjent tidligere i all beskjedenhet har optrådt på forskjellige scener, og læret litt rundt som henholdsvis danser og diskenspringer, organiserte vi oss straks med våre gamle venner uti sirkuslivet. Mens vi satt rundt peisen og skyllet tanker og ytringer ned med utallige kaffekopper og rundstykker, grublet vi stadig verre over i hvilken form det hele skulde lages, — ja, tenk, vi fikk adskillige nye grå hår i tillegg til alle de andre. Men løddet var kastet og påskeaften blev bo-

T. H. HEXEBERG
KOLONIAL, KJØTT OG FISK

TELEFON 41
VARER BRINGES

DAGLIG FRISKE
GRØNNSAKER

stemt som dagen. Etter at Tumyrhaugens Reklambyrå — forpvrig representert ved fru Steenhoff — i en fei hadde fått plakaten fordig, grep vi vår elegante rattkjelke og suste rundt i øst og vest med budstikken som skulde melde om den store tilstelning påskeaften. Dagene gikk og tiden nærmet sig, mangt kom oss for sig, og pre, der blev fortalt de mest fantastiske beretninger om endevenete bytlogarderober, og mystiske fremtoninger i rare drakter og med mystiske ansikter lusket rundt på veier og i skog ved skumringstid. Reklamen og opslutningen om rennet så ut til å bli glimrende. Nede på rennets kontor i Hårdstua måtte der i all hast installeres felttelefon, og hele den derværende familie blev ansatt som personale og skreddere, idet det jo var diverse ting som måtte forandres hvis alt skulde klaffe.

Påskeaften. Klokken er 7. En infernalsk ringning fra klokka forteller om en gryende dag, og hvilken dag skulde det ikke bli! Ja, tenk på oss to arme riddere, som hadde vært så frekke å påta oss noe sådant. Vår lille tilstelning skulde leges i den gamle, lune norske ånd som for en tid skulde feie bort alle grå minner. Vårt motto var humor, latter, glede og kameratskap. Allerede tidlig på formiddagen var tilstrømningen til bakken voldsom — kødannelse tydet på en kommende suksess — det var faktisk ren høstfeststemning klokken 13 da undertegnede og Bård ikledd nye kostymer seilte utfor hoppet og med gjallende falske låter fra et jakthorn erklærte rennet for åpnet. Overkikkadorene Lageset, Jørgensen og starter Ivar Skyberg var på plass. Selvfølgelig hadde damene særen av å starte først. Der lød et brøl oppe i åsen da den første kom seilende; ja, hun seilte faktisk, tenk det var frk. Stroak alias frk. Fredriksen som gjennomførte sitt løp så elegant og så komisk at

alle ga sig over. Vannstasjonene som blev bestyrt av overkikk Thor Thoresen serverte et stort glass kald gåsevin for dagen, som alle deltagere måtte sluke i sig hurtigst mulig. Lillen Ellingsen kom — elegant som alltid — i en flott pyjamas, og med mørke forførende sine. Stor jubel og hjertebank her og der, Frk. Hallan kjørte sikkert og flott i Bårds antrekk fra åpningen. Fru Steenhoff kom i elegant humad, som et friskt pust av norsk kvinnejgg charme. Hun presterte tre raske fall med ditto raske strekninger, og pigget flott og elegant i mål. Fru Nygård kom i en av rennets flotteste kostymer, (Geisha) så fullendt som ingen, og gjennomførte løpet like flott som noen annen. Jubelen var stor hos den tallrike skare ved vannstasjonen, hvor hun ikke kunde få inn noe takket være masken. Ellen Statleim, vår velkjente lille mesterinne fra Nittedal, som hopper og går like godt som gutta, hadde glemt kledningen, men kjørte glimrende. Det samme var tilfelle med frk. Dahl, fin kjoring og flotte vrick og kniks, men kostymet manglet. Frk. Olsen i en festlig karnevallsdrakt dannet slutten på dameklassen. Hun virket sterkt forførende, men optrådte i hele løpet med charme og eleganse som røpet kunsten.

Mens herreklassen gjorde sig klar til start fikk man se en rekke luftige hopp og som klimaks fru og herr Fougli komme susende ned bakken representerende henholdsvis den nye og den gamle tid. Under kjempemessige ovasjoner seilte den gamle tid i mål med flagget på topp. I herreklassen festet man sig spesielt ved Ellingsen jr. forkledd som «norsk bjørn». Det hersket en ren indianerstemning i bakken da han med sverdet ylt fektende omkring sig suste i mål. Halvor Snerten, alias Blütecker, høstet voldsom applaus da han ikledd en gammel maldress, ditto hatt, kaffert og briller nonchalant tok svinger og øyevnheter lesende i sin avis. Stor

Strøm sag & høvleri

Telefon Nordre Nittedal nr. 11

Postadresse: Hakadal.

Høvlet og uhøvlet trelast
for bygg og stakitt samt
skogsved og honved.

ODD HEXEBERG

ALLSLAGS TRANSPORT

utføres til rimelige priser

Telefon: Nordre Nittedal 41.

O. MYHRE

KOLONIAL

Telefon N. Nittedal 61 Varer bringes.

og fortjent applaus. Brinck jr. som skolegutt iført shorts og puttees samt med opslått paraply suste ned løipa på dagens beste tid. Det var et friskt pust over ham der han pløiet ned gjennom løipa og presset bort den uundgåelige «bygdgass» som uvegerlig samler sig når så mange folk samles.

Lund suste også med bra fart og et friskt og freidig utseende forsynt med nøkkagreip istedenfor staver, men da Bjørn Brinck allerede hadde feiet vekk det som var av denslags fikk han ikke stort bruk for greipet. Familien Olsens forskjellige medlemmer høstet også stor applaus utkledd som de var i diverse nattøi. Spesielt var senior strålende da han i sin lange nattdrakt omfavnet rundeangiveren Brannstorph sen. og leverte et kyss med saftig ekko.

Til tonene av «Svua, Livgardes parademarsj» kom Anihurst, Sverige, susende og brusende ned bakken. Som for de fleste svensker passet heller ikke dagens løipe vår svenske gjest. Den var som han sa, for alpin og dessuten var det smurringen som ikke var i orden. Men populær var han som få, da han med ekte blågul sise pigget i mål under tamlæge Henriksens velvillige assistanse.

Gutteklassen hadde selvsagt ventet et hopprenn og litt mer alvor, men kjære gutter, ha oss undskyldt denne gang. Guttene viste strålende skiferdighet. Spesielt la man merke til Finn Kristiansen, «Bollemann» med hoppiski, Kristoffersen og Lieungh. Ja, friske karer var det alle sammen, og pressen som kua var tillatt representert ved «Vellet» frydet sig over ungdommens friskhet.

Så var det slutt, og familiene trillet og rullet ned bakken og ned til prisutdelingen. For selvsagt var der premier, flotte saker opsatt av Vellet uten knussel.

De forskjellige premier blev så under stor jubel plassert rundt hos deltagerne. Fru Nygaard fikk en flott pokal for sin strålende Geishafigur. Olson sen. og Ellingsen jr. fikk også premier for festlig antrekk. Forøvrig henvises til premielisten.

Men neste gang skal alle være med. Vi skal nok klare arrangementet for det. Fikk dere ikke lyst til å være med på løiperne? I allfall håper vi (Bård og jeg) at dere fikk en glad stund som frisket litt op i mørkekammeret.

Med hilsen

Rolf Johnsen.

Premieliste:

Herrer. 1) Bjørn Brinck, 1,20, 2) J. Ellingsen, 1,34, 3) E. M. Olsen, 1,35, 4) T. Vandal 1,45; 4) O. N. Olsen, 1,59, 6) «Halvor Snertens», 2,00, 7) Einar Lund, 2,15, 8) O. N. Olsen, 3,16, 9) Anihurst, Sverige, 4,56.

Damer. 1) Ellen Slatcim, 2) Inger Olsen, 3) Rikmor Steenhoff, 4) Evelyn Dahl, 5) Randi Hallan, 6) Lillen Ellingsen, 7) Ase Fredriksen.

Gutter. 1) Kåre Kristoffersen, 2) Finn Kristiansen, 3) «Bollemann» Lie, 4) Frode Lieungh, 5) Kjell Rasmussen, 6) Arild Jensen.

Hugst av trær på tomtene.

Det er dessverre å frykte at brønselspørsmålet for sesongen 1941—42 kommer i en enda vanskeligere stilling enn tilfellet var for 1940—41. Årsakene hertil er naturligvis i første rekke de unormalt lave lønninger for skogsarbeide, samt forsyningsproblemet.

Det tør under disse omstendigheter være på sin plass å minne om hugst av trær til brønsel på skogtomtene. Ikke bare innenfor rammen av dette blads lesekrans, men ellers i sin almindelighet.

Der må dog hugges ved helst før St. Hans skal den bli tørr. All ved må kløives, eller hvis den hugges som stokkeved, bakes med flere barkslinnere. Fra 2—3 op til 4—5 slinner etter størrelsen. La aldri stokker ligge ubarket! De surner lett og blir derfor et ypperlig ynglested for skogens skadedyr.

Hvis en skal anvende leiet hjelp til hugst, må en selvsagt regne med en betydelig høiere akkordpris (hvis arbeidet da i det hele kan utføres som akkordarbeide) enn den pris som anvendes, hvor hugst så å si foregår engross.

Imidlertid kan en vel nesten regne med, at

D. R. IDAR GREVSTAD

Fredag, Nittedal 9—12; tirsdag, torsdag, lørdag: 4—7. Telefon 83.

Aneby (Kjøbmann Nesguths gård)
mandag, onsdag, fredag 4—6. Til 24 II.
Praktiserer for Nittedal trygdekasse
og Jernbanekassen.

Tannlæge HANS RUUS

Huseby, Nittedal.
Kontortid: 10—14 og 16—18
Telefon Nordre Nittedal 19

RÖNTGEN.

det denne årstid vil være så godt som ugjærlig å få folk til vedhugst.

Hvilke trær bør en hugge? Ja, her bør en nok helst henvende sig til en fagmann på området får å få råd og veiledning. En bør ikke helt og holdent ta bare estetiske, men også forstlige hensyn. I almindelighet bør en ta krokete og sterkt kvistet, vanntrevne, senveksterlige og råtne trær. Der kan forøvrig være andre hensyn å ta, som det vil falle for vidt å gå inn på her i sin fulle bredde.

Kabber på 20 cm diameter og derover bør klives i minst fire deler hvor der hugges fagneved. Legg godt underlag, så der blir godt luftrom mellom marken og vedstabelen!

Vanskelighetene ved felling av store trær på små skogtomter er mange. En har gjerdet, hus og lysledninger å ta hensyn til. Her kan en nok være nødt til å ty til ekspertens hjelp under tiden. Ikke så få har en tendens til å la iallfalt bjørka bli for svær. Det ser ut som om de ikke tenker over at den engang må hugges.

Det er jo i almindelighet sol og lys man ønsker, hvorfor en ikke kan være alt for sparsom på hugst av trær. Selvsagt bør en heller ikke gå til en annen ytterlighet, som å hugge helt snaut, med mindre det skjer i dyrkningsøiemed.

Hytte ønskes leiet

for sommeren. Henvendelse: Bienenborg, telefon 32 033.

Hjertelig takk

for all vennlighet og oppmerksomhet ved min matts død og begravelse.

Agnes Andersen.

Hugstgraden er også på en måte avhengig av tomtens beliggenhet.

Slå aldri spiker i trær uten å sørge for at de blir tatt ut igjen før de gror inn i veden! Surr heller aldri jerntråd o. l. omkring trærne uten å sørge for at de blir tatt vekk før de vokser inn i stammen. Risikoen for å ødelegge kostbart verktøy under lengsten av ved blir ellers alt for stor.

Det viser sig at den skjodesløshet som er utvist på dette område har bevirket at sagbrukene ikke vil kjøpe tømmer fra hytte- og villatomter.

Det haster med vedhugsten nå! Jo mindre vanninnhold i brennveden, jo større verdi.

Nittedal i mai 1941.

L. P. Bråten.

Jørgen Andersen, Høgdaaveien 28, er avgått ved døden. Vellet har ved hans bortgang mistet et interessert medlem. Andersen var medlem av styret.

Herr redaktør!

I siste nummer av avisen annoder redaktøren de forskjellige komiteer å fremkomme med sine planer i avisen. Det er jeg helt uenig med redaktøren i. Her skal styret og de forskjellige komiteer komme med sine planer i avisen, vi medlemmer skal bare lese dette for på en ev. generalforsamling å stemme ja eller nei. Dette må det nu bli slutt på mener jeg. Er ikke avisen til for at vi medlemmer kan fremkomme med krav og planer i den? Det er jo vår avis og da mener jeg ut det er oss som skal bruke avisen.

Jeg bare spør!

Medlem.

LEDIG ANNONSEPLASS